

הטלוויזיה הישראלית

זיכרונות זה הזמן

מנועה מלהיות נוכחת בהמראה. באותו יום היה זה מנשה רוז שהגיש את מהדורת החדשות. מהדורה שבה הוקרנה ההמראה. סרט שהוא ייצר ולא עבור הטלוויזיה, אלא עבור התעשייה האווירית. כשיאיר שטרן נייח את מחלקת החדשות, הוא אסר על הגשת שעות נוספות. נהגנו להגיש כתחליף קילומטר טראז' של נסיעות. המקובל היה להגיש בסביבות 700 קילומטרים לחודש. מנשה רוז הגיש ליאיר שטרן כ-2000 קילומטרים, וכשפסל שטרן מיספר זה, הוא לקח את הנייר, גילגלו ככדור והעיפו לעבר פניו של יאיר שטרן. הוא אדם אלים".

קשרים במישטרה

כמה שעות אחרי האשמות קשות אלה מפי שלושה אנשים שונים בטלוויזיה, צילצלה אלי הבחורה הירושלמית (דורית). היא סיפרה כי היא פוחדת ממנשה פחד רב. "יש לו קשרים במישטרה" — אמרה, והוסיף פה כי איומה עלייך. רגע אחר כך סיפרה כי נהגה להתקשר אליו מיספר רב של פעמים,

הועבר אלי, בטענה שהתקפו מינית עלייך מנשה. לא ביקשתי מהן להזהרות. תגובותיהן היו מהירות. הבחורה הראשונה ענתה לשאלתי אם יחסיה עבודה שלה עם מנשה רוז תקינים. כן, אנתנו ביחסים עבודה תקינים כהלכת. הוא מעריך את עבודתי". כשנשאלה האם היה לה עימו איזה אירוע על רקע מיני, היא נחרדה וענתה: "חס וחלילה. זה מעולם לא". ניסיתי להרגיעה. התשובה המשיכה להיות לאו מוחלט. "מעולם לא". פניתי לבחורה השנייה: "לא היה לי איתו כל אירוע על רקע מיני. חרמשמעיית לא! בפירוש לא! מעולם לא! את משמיצה" היא טרקה את הטלפון.

פניתי לבחורה נוספת, השלישית במיספר, ותגובתה: "מנשה רוז מעולם לא הציע לי הצעות מיניות. היו לנו חילוקי דעות מיקצור עיים בלבד. לא היה לי איתו מעולם כל קשר אישי מכל סוג שהוא, אפילו לא של שתיית קפה במיוזון. מה פתאום הטרדה מינית? מי המציא את זה?". הבחורה הרביעית היא סיפור מעניין הרבה יותר. תקופה ארוכה היא היתה המוכירה הפרימנטרית של סיעה בכנסת. בעיקבות עימות

מי נגד מי

במחלקת החדשות בטלוויזיה עומדים עכשיו שני תפקידים בכירים פנויים: תפקיד עורך "מבט" ותפקיד מנהל חטיבת החדשות. בתפקיד עורך "מבט" מעוניינים האנשים הבאים: ישראל סגל, רפיק חלבי ויעל חן. לתפקיד מנהל חטיבת החדשות ניגשו למיכרו ארבעה אנשי טלוויזיה: רפי גינת, שהסיר את מועמדותו, אלישע שפיגלמן, ניסים מישעל (עד לא מכבר "כתבנו בווינגטון") ומנשה רוז. על רקע זה קמו בטלוויזיה שתי קליקות, הנלחמות זו בזו עד חורמה ולא בוחלות בשום אמצעי. בקליקה האחת: חיים יבין, מנהל הטלוויזיה; ניסים מישעל, הטוען לתפקיד מנהל חטיבת החדשות; ישראל סגל, הטוען לתפקיד עורך "מבט"; בני ליס, כתב לענייני התנהלות. אלה הבולטים בקליקה זו, כאשר יד רוחצת יד. בזמן המאבק על התפקיד מנהל הטלוויזיה, לחמו אלה למען יבין, ועתה הם מצפים לתמורה הולמת. בקליקה השנייה: מנשה רוז, הרוצה בתפקיד מנהל החטיבה; רפיק חלבי, הרוצה בתפקיד עורך "מבט"; דן סטמפה, כתבנו בכנסת; שימרון ססלר; משה שלונסקי, "כתבנו הצבאי", המתמודד, אגב, על התפקיד מפקד "גליצה" ל". המילחמה בין שתי קליקות עיקריות אלה היא ארוכת שנים, והיתה באחד משיאייה בזמן פרשת אלבין, שבה כיכבו מישעל וסגל, שזכו במישפט מישעל. היא תופסת תאוצה בכל עת שיש מאבק על מינוי בכיר זה או אחר. שימרון ססלר: "בטלוויזיה מתנהלת מילחמת מעמדות נוראה. המילחמה חרגה מכל פרמורציה. הכל מושחת ומעוות. ומה הפלא כשמתמנים שלא עלינו כישורים מיקצועיים, כך זה נראה. משנה לשנה זה נעשה יותר גרוע, יותר מעוות יותר מושחת".

טלוויזיוני שערך מנשה רוז במהדורת חדשות הלילה בין חבר סיעתה לאדם נוסף, התגלע ויכוח על הקצאת ומן שידור. המוכירה ומנשה רוז עלו לטונים גבוהים, ויחסי הידידות כיניהם הצטננו. כעבור שבועיים היא שלחה לו מיכתב התפייסות. הם "השלימו" כיניהם. עליה נאמר לי כי ערב אחד, לאחר תוכנית טלוויזיה כמעט חצות, הופיע מנשה רוז בכיתה וביקש ממנה לשכב עימו. היא סירבה בתוקף וטרקה לפניו את הדלת. מכאן ואילך, טען האיש, סירב מנשה רוז להכניס ריוויזים על סיעתה במהדורות החדשות שאותן ערך. הבחורה כבר אינה מכהנת בתפקיד. כשני שאלה על האירוע, היא נועקה להדום. "היינו תמיד חברים טובים. כעסתי עליו מיקצועית. מהר יושרו בינינו ההדורים. מה? מי אמר דבר שכזה? הם השתגעו? מי מסוגל לומר דבר כזה? מי מסוגל להשמיץ כך? במילא הוא לא היה כתב בכנסת, כך שלא סיפקתי לו חומר. הוא מעולם לא בא אלי הביתה ודרש ממני לשכב עימו. מעולם לא! זו המשמעה נוראית! את המיכתב ששלחה הבחורה למנשה רוז ראיתי וקראתי את תוכנו. מרובר במיכתב על התנצלותה, כי פרשת העימות הטלוויזיונית גרמה לסילוקו של מנשה רוז מהגשת מהדורת חדשות הלילה ומעריכתה.

למרות שמנשה ניסה לנתק איתה את הקשר כשבכנסת להריון פנתה לשרה דוידוביץ, עיתונאית ירושלמית, שיצרה את הקשר בין הבחורה לעיתון כל העיר ירושלים. שוב התקשר איש טלוויזיה: "מנשה רוז הוא חבר טוב של יורם גונן, האיש שהיה מפקד היחידה הארצית לחקירות הונאה בזמן פרשת אלבין. מנשה הקפיד לברר באיזה שלב נמצאת החקירה נגד שני כתבי הטלוויזיה, ודאג ליידע עיתונאים ככל התקדמות בפרשה, הנובעת לשניים". עוד טען כי דיבר עם כמה בחורות שהוטרדו עלייך מנשה רוז מינית, והן מפחדות לספר את הסיפור. הן דואגות לשמון הטוב, באוזניי הן סיפרו". בשלב הזה גם לא היו שמות מפורשים, רק הבטחה שבמהרה נקבל את השמות. כשלא מצאתי בחורות, פניתי לוועד לברר אם אכן הגיעו תלונות של בחורות נגד מנשה רוז. דיברתי עם אלישע שפיגלמן, ראש הוועד של עובדי החדשות. "מה? מעולם לא הגיעה אלי תלונה שכזו, מאז שאני בוועד, וזה כבר יותר משנה! לא הגיעה תלונה שכזו, חרמשמעיית! אני מניח שאילו היתה מוגשת תלונה כזו לור ער הדירוג המשולב, אן לפני היכנסו לתפקיד, היתה הידיעה מגיעה לאוזניי". אז הגיעה שיחת הטלפון, והוכרו שמות של בחורות. פניתי אל ארבע בחורות, ששמן